

KRZOSANIE (1) *sb n*

Teksty nie oznaczają é oraz ó; a jasne.

sg [N krzosani(e).] ∅ G krzosaniã.

Sł stp brak, Cn: krzesanie s.v. krzemień w innym znaczeniu, Linde XVI – XVII w.

Bijatyka, walka przy użyciu szabli lub mieczów; uderzenie metalem o metal: á żeby fię w gołpodzie fwey ípokoynie/ bez hukow/ krzykow/ ítrzelánia/ krzołánia/ wysiedzieć kto mogł/ o tym áni pomysłać. GórnRozm A3v.

[Wyrażenie: »krzosanie mieczow«: Zálýę woyná iáko ieft rzecz nędze/ niedoštátku á złości wífelákíey pełna/ [...] thám [...] trzałk á kołát zbroie y inífych broniey/ [..] wrzałk trąb rozlicźnych/ kołát ízalonym podobny bębnow/ grzmut á krzołánie mieczow *LorichKosz* 142v (*Linde*).]

Cf KRZESANIE, **KRZOSAĆ**